

enkelte Medlemmer af Udvalget ønskede Ændringsforslaget til § 3 anderledes, idet de ønskede, at der aabnedes Adgang for Sparerne til at kunne hæve Renter i December Termin, saa er det mine Meningsfæller i Udvalget, der have fremsat dette Ønske, fordi man ved bestemt, at der er stærke Ønsker oppe i saa Henseende blandt de interesserede, at der er en stærk Trang til at faa disse Renter udbetalte i December Termin, og at det vil blive et føleligt Savn, hvis dette Ønske ikke kan opfyldes. Men jeg maa erkende, at vi have maattet bøje os for de Grunde, som den ærede Ordfører her gjorde gældende, og som ere blevne gjorte gældende i Udvalget, og vi ere altsaa alle gaaede med til at indstille Ændringsforslag Nr. 3 til Vedtagelse. En Bemærkning endnu ønsker jeg at gøre, og det er denne, at naar der i det 3die Stykke i Betænkningen siges, at „Forudsætningen for den Indrømmelse, som herved gøres, er da, at der fra de interesseredes Side gøres alvorlige Forsøg paa at tilvejebringe en Ordning af de opstaaede sørgelige Tilstande, og at disse Forsøg foretages hurtigt“, er det en Selvfølge, at det ere vi alle enige om. Men for at disse Forsøg kunne foretages hurtigt, er det først og fremmest nødvendigt at faa Klarhed over Stillingen, og dette Lovforslag kom jo netop frem i den Hensigt at faa denne Klarhed tilvejebragt — den er jo ikke tilvejebragt endnu — og at skaffe den fornødne Ro og Tid til at foretage, hvad der er nødvendigt. Afgørelsen af, hvorledes Stillingen er i Øjeblikket, ligger jo andet Sted, men det er en Selvfølge; at vi forventer, at saa snart man bliver klar over Sparekassens Stilling; vil der fra de interesseredes Side blive taget stærkt og alvorligt fat paa, hvad der skal gøres videre; derom nærer jeg ingen som helst Tvivl, og derom tror jeg ogsaa, at der allerede foreligger tilstrækkeligt Vidnesbyrd. Jeg betragter det altsaa som en Selvfølge. Saa vil jeg imidlertid gerne føje til for mit eget personlige Vedkommende, at naar der sker saadanne Kraftanstrengelser fra de interesseredes Side, vil jeg tillade mig at haabe, at Lovgivningsmagten med Kraft vil støtte saadanne Bestræbelser.

Indenrigsministeren (Bernsten): Allerførst bringer jeg det ærede Udvalg min Tak, fordi det har fremmet Sagen saa hurtigt, og dernæst, fordi det har tiltraadt det, som er Hovedhensigten med dette Forslag, at der maa levnes nogen Tid, orinden man skrider til at erklære Den

sjællandske Bondestands Sparekasse konkurs, for at overveje, om det ikke skulde være muligt at tilvejebringe en saadan Overensstemmelse fra de forskellige Faktoreres Side, at Sparekassen muligt kunde undgaa Konkurs. At det ærede Udvalg reserverer sig sin og Landstingets Stilling med Hensyn til nye Forslag, har jeg ikke noget at indvende imod. Det Forslag, som her nu forhaabentlig bliver vedtaget, indeholder jo ikke noget som helst, der binder Landstinget til fremtidige Afgørelser. Landstinget staar frit i dette Forhold.

Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag har jeg ikke noget imod at tiltræde det væsentligste af disse. Jeg har tilladt mig at stille et lille Underændringsforslag til Ændringsforslaget Nr. 4. At Udvalget foretrækker 5 Paragraffer i Stedet for een, er jo en Smagssag, og det skal jeg ikke opholde mig ved. Det første Ændringsforslag er jo væsentlig redaktionelt og indeholder kun den Realitet, at hvis Indenrigsministeren skønner, at der ikke kan opnaas Enighed om at fremsætte Forslaget om en eventuel Rejsning af Sparekassen, kan han inden den i Loven fastsatte Frist, 1. April 1909, skride til at erklære Den sjællandske Bondestands Sparekasse konkurs. Hvad Ændringsforslag Nr. 2 angaar, kan jeg tiltræde, at der i Stedet for Udtrykket „Foretningfører“ bruges Udtrykket en „tilsynsførende for Kassen“, idet det ærede Udvalg saa velvilligt har foreslaaet, at den tilsynsførendes Virksomhed nærmere skal bestemmes ved en af Ministeren given Instruks. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3 skal jeg kun bemærke, at der for mig har foreligget mange Anmodninger om, at der maatte skrives til en Udbetaling af Renter til de mange, der have svært ved at undvære Renter nu i December Termin. Jeg har ikke turdet fremsætte Forslag derom, thi allerførst skulde det jo oplyses, om der er Midler til en saadan Udbetaling af Renter, og dernæst er jeg heller ikke blind for, hvad Udvalget ogsaa har gjort opmærksom paa gennem sin Ordfører, at det er ikke saa lige en Sag at gaa til, der er forbundet adskillige Vanskeligheder med en endelig Ordning af dette Forhold. Til Ændringsforslag Nr. 4 har jeg tilladt mig at foreslaa en anden Affattelse. Den af Udvalget foreslaaede Redaktion indeholder efter min Formening en for stærk Forudsætning om, at ældre Krav ubetinget kunne benyttes til Modregning, thi det er jo ikke udelukket, at ældre Krav burde udelukkes derfra paa Grund af mala fides hos Erhververen, og